

عنوان

پروژه میان ترم روش پژوهش و ارائه

استاد

جناب آقای دکتر سید علی رضوی ابراهیمی

دانشجو

مهدیه برجی

شماره دانشجویی

949747719

يژوهش كيفي چيست؟

چکیده:

اندیشمندان حوزه روششناسی پژوهش، پژوهش را به دو گروه کلی طبقهبندی میکنند

(۱) پژوهشهای کمّی و (۲) پژوهشهای کیفی.

هدف اصلی این مقاله بحث و بررسی در مورد پژوهشهای کیفی است. بنابراین، ابتدا ویژگیهای مهم پژوهشهای کیفی و اختلافهای مهم بین اینگونه پژوهشها و پژوهشهای کمّی بررسی میشود. سپس، چند نمونهٔ از پژوهشهای کیفی ارائه و برای هریک بیان مسئله نوشته میشود. نتیجه گیری این بررسی به قرار زیر است:

- پژوهشهای کیفی از نظر اهمیت و ساختار علمی روش تحقیق، اصالتاً در سطح نازل تری از پژوهشهای کمّی قرار ندارند.
- انتخاب بین یک روش پژوهش کیفی یا کمّی بستگی به عوامل متعددی دارد. مهم ترین علت تعیین کننده، ماهیت موضوع، مشکل مورد مطالعه، و تجربهٔ پژوهشگر است.
- پارهای از انواع روشهای پژوهش کیفی (بهعنوان نمونه پژوهش موردی و زمینهای) میتوانند اطلاعات عمیق و دقیقی را در خصوص پدیدهها، رفتارها و سازمانهای پیچیده ارائه کنند. کسب اینگونه اطلاعات از راه پژوهشهای کمّی بههیچ عنوان میسر نیست.
- در اکثر موارد، به منظور افزایش روائی داخلی و روائی خارجی پژوهش، می توان از هر دو نوع تکنیکهای کیفی و کمّی می توانند مکمل یکدیگر باشند.

پیشنهاد می گردد، در آینده، روشها و تکنیکهای پژوهشهای کیفی هر چه کاملتر و عملیتر تدوین گردد تا روائی داخلی و روائی خارجی آنها تقویت شود، و اعتبار اینگونه پژوهشها نیز افزایش بیشتری یابد.

واژههای کلیدی: پژوهش، پژوهشهای کیفی، پژوهشهای کمی

مقدمه:

پژوهش (تحقیق) در لغت بهمفهوم « به کنه مطلب رسیدن و واقع چیزی را به دست آوردن» معنا شدهاست. تعریف دیگری پژوهش را یک فعالیت منظم و مدون میداند که هدف آن کشف و گسترش دانش و حقیقت است.

به طور کلی، پژوهش عبارت است از یک عمل منظم که در نتیجهٔ آن پاسخهایی برای سؤالهای مورد نظر و مطرح شده در موضوع تحقیق به دست می آید به گونهٔ دقیق تر، پژوهش عبارت است از فعالیتی که در برگیرنده یک ایده، یک پژوهشگر، یک روش و یک محیط است .

پژوهش علمی یک مطالعهٔ منظم و کنترل شدهٔ نظامدار، منطقی و بر مبنای روشهای علمی است که دادهها را خلاصه می کند تا به نتیجه برسد، و قابلیت تکرارپذیری و انتقالپذیری را نیز دارد. پژوهشهای علمی را می توان به دو گروه کلی تقسیم بندی نمود:

هدف اصلی این مقاله بررسی چیستی پژوهش های کیفی است به این منظور، ابتدا ماهیت پژوهشهای کیفی و تفاوتهای عمده اینگونه پژوهشها با پژوهشهای کمّی مورد بررسی قرار می گیرد .سپس مهمترین سازههایی که در پژوهشهای کیفی مورد استفاده قرار می گیرند، بحث می شوند. نتیجه گیری مقاله در پایان ارائه می گردد.

پژوهش کیفی:

واژه Research در لغت بهمعنای پژوهش، تحقیق، کندوکاو، تجسس و کاوش است و Qualitative بهمعنای کیفی و چونی است.

تعریف پژوهش کیفی کار آسانی نیست و این نکته را زمانی می توانیم عمیقاً دریابیم که درباره ی این نوع پژوهش، به دانش کافی دست یافته باشیم. بنا به تعریف پاول «در صورتی که زمینه ای خاص در پژوهش تا آن حد شناخته شده باشد امکان الگوسازی مقدماتی، تنظیم فرضیه یا حتی ارائه ی نظریه در خصوص آن وجود داشته باشد، می توان از رویکرد اثبات گرایی (پوزیتیویستی) و روشهای کمیت پذیر آن استفاده کرد. اما اگر اطلاعات موجود در یک زمینه ی خاص چنان اندک باشد که حتی تشخیص این که نادانسته ها کدام اند خود مسأله ساز باشد، باید از رویکرد طبیعت گرایانه و روشهای کیفی تر بهره جست».

پژوهش کیفی برای درک و تبیین پدیدههای پیچیده اجتماعی از دادههای کیفی نظیر دادههای حاصله از مصاحبه، مشاهده مشارکتی، مستندات، پرسشنامه و ... استفاده می کند. پیدایش تحقیق کیفی به وجود عامل انسانی مربوط می شود. در این روش برای دیدگاههای افراد مورد تحقیق ارزش قایل می شوند، محقق و تحقیق شونده با یکدیگر در رابطه متقابل در نظر گرفته می شوند، هم به توصیف می پردازد و هم تبیین و برای گردآوری داده به گفتهها و رفتارهای قابل مشاهده افراد تکیه می کند.

در روشهای کمی، همه چیز از یک سلسله مفاهیم کلیدی و از پیش تعیین شده، همچون: روایی، معنی داری، آماری، پایایی، تحلیلهای قیاسی و تکرارپذیری الهام می گیرد؛ در حالی که روشهای کیفی، بیش از هر چیز،

توصیف واقعیتهای روزمره در زندگی اجتماعی را به عهده دارد، و از طریق عقل سلیم همراه با تحلیل ها و تفسیرهای استقرایی فرضیه ای به وجود میآورد که قبل از انجام دادن پژوهش قابل پیشبینی نبوده، یا از پیش تعیین نشده است. به زبان ساده تر، باید گفت که یافتههای پژوهشهای کمی حاصل مطالعات نظامدار اسیستماتیک و قانون مندی است که از بالا به پایین، یا با روشهای از کل به جزء به دست میآیند، اما یافتههای پژوهشهای کیفی حاصل مطالعات و بررسیهای غیرنظام مند یا فارغ از قانونها تغییرناپذیری است که از پایین به بالا و با شیوههای از جزء به کل پدیدار می شوند.

پژوهشهای کیفی شامل روشهایی میشوند که برای مطالعه پدیدهها در شکل طبیعی خودشان به کارگرفته میشوند، و پژوهشگر هیچ فرضیهٔ از قبل تعیین شدهای در زمینه موضوع مورد مطالعه در دست ندارد. در اینگونه پژوهشها، هدف پژوهشگر بررسی «کیفیت پدیده» مورد مطالعه است نه کمیّت. واژه کیفیت به چه، چگونه، چه زمان، کجا، چقدر، چه مقدار و ... مربوط میشود. بنابراین، پژوهشهای کیفی بهمعانی، مفاهیم، تعاریف، علامات، استعارات، توضیحات و ویژگیهای چیزها و موضوعهای مورد مطالعه، میپردازند.

تفاوت پژوهش کیفی و کمّی

به پژوهش کمّی، اثباتگر و به پژوهش کیفی، پژوهش مابعد اثباتگرا نیز گفته میشود. پژوهش اثباتگرا، ریشه در این فرض دارد، که جلوههای محیط اجتماعی، واقعیّتی مستقل را تشکیل میدهند و طی زمان و موقعیتها، نسبتاً ثابتاند.

منظور از استقلال پدیده این است که واقعیّت، نزد پژوهشگر اثباتگرا، عینی تلقی میشود، جدا از پژوهشگر وجود دارد و توسط همگان دیده میشود. به دیگر سخن، واقعیت اجتماعی وجود خارجی دارد و توسط مشاهدهگران ساخته نمیشود. برخلاف پژوهشهای کیفی (مابعد اثباتگرا) که در آن واقعیّت اجتماعی بهوسیله مشارکتکنندگان در آن ساخته میشود. فرض بر این است؛ که واقعیّت اجتماعی، بهطور پیوسته و مداوم در موقعیّتهای محلّی ساخته میشود. بهعبارت دیگر برای پژوهشگر کیفی واقعیت یگانهای وجود ندارد، هر ناظر و مشاهدهگری واقعیت را بهصورت بخشی از فرآیند پژوهشی خلق میکند، واقعیت مبتنی بر ذهن است و تنها با ارجاع به یک ناظر موجودیت میابد. به عبارت ثالث پژوهشگر کمی عینیت را وجههی همت خود قرار میدهد و از دادهها جدا میایستد ولی پژوهشگر کیفی خود را بخش ناگسستنی از دادهها میداند در حقیقت بدون مشارکت فعال پژوهشگر، دادهای وجود ندارد.

پژوهشگر اثبات گرا، دانش را از طریق گردآوری دادههای عددی و مشاهده ی نمونهها و سپس عرضه ی این دادهها به تحلیل عددی فراهم می کند. در مقابل اینها پژوهش مابعد اثبات گرا، ریشه در این فرض دارد که جلوههای محیط اجتماعی به عنوان تفسیرهایی به وسیله ی افراد ساخته می شود. این تفسیرها شکل گذرا و وابسته به موقعیت

دارند. پژوهشگران مابعد اثبات گرا دانش را از درجهی اول از طریق گردآوری دادههای کلامی با مطالعهی جدّی و عمقی موارد، و عرضه این دادهها به استقراء تحلیلی فراهم میآورند.

پژوهشگران کیفی بر نوعی تفسیر کلنگر تأکید می کنند. آنان واقعیتها و ارزشها را به صورتی غیرقابل تفکیک و آمیخته با یکدیگر در نظر می گیرند. از طرف دیگر پژوهشگران کمّی به جای توجه بر تفسیرهای کلنگر، بر عوامل و متغیرهای فردی تأکید دارند. پژوهشگر کمّی بر این باور است که واقعیّت را می توان به مؤلفه هایش تقسیم کرد و با نگاه به این اجزاء، شناختی از کل به دست آورد؛ ولی پژوهشگر کیفی براساس این باور، که واقعیّت، کلیّتی است غیرقابل تقسیم، به بررسی کلّ فرآیند می پردازد.

اصطلاح دیگری که گاه به جای پژوهش کیفی به کار می رود، پژوهش مطالعه ی موردی است. این اصطلاح بر این واقعیت تأکید می ورزد که پژوهش کیفی، متمرکز بر مطالعه ی موارد است؛ نه جامعه ها و نمونه ها. البته پژوهشهای کیفی و کمّی می توانند از طریق کشف (توسط پژوهشهای کیفی) و تأیید (توسط پژوهشهای کمی) هم دیگر را کامل کنند؛ فلذا با وجود همه تفاوت ها، بسیاری از پژوهشگران، اکنون ترکیبی از رویکردهای کمّی و کیفی را برای فهم کامل پدیده مورد بررسی خود، به کار می برند.

تمایز بین روشهای کیفی و روشهای کمّی در دنیای واقعی پژوهشهای اجتماعی گاهی چندان روشن نیست. دو دلیل عمده برای این امر وجود دارد:

۱- در عمل، انتخاب یک روش منتهی به حذف روش دیگر نمی گردد؛ پژوهشگران مجرب تمایل دارند که از هر دو روش در عمل، انتخاب یک روش منتهی به حذف روش در روش به میزان استفاده بیشتر از یک روش در مقابل روش در یگ پژوهش استفاده کنند. بنابراین، تفاوت این دو روش به میزان استفاده بیشتر از یک روش در مقابل روش دیگر مربوط می شود.

۲- در تئوری، هر دو روش بر مبنای پیش فرضهای یکسانی بنا میشوند و تجزیهٔ این دو روش به دو قطب جداگانه
 بهسادگی امکانپذیر نیست.

با وجود این، واژهٔ روشهای کیفی و روشهای کمّی به کار گرفته میشوند تا ویژگیهای متفاوتی را در مورد ابعاد پدیدهها و متغیرهای مورد مطالعه در دو قطب مخالف، روشن تر سازند. جدول(۱) تفاوتهای عمده روشهای کمّی و روشهای کیفی را نشان می دهد.

جدول ۱: تفاوتهای عمده روشهای کمّی و کیفی

روشهای کمی	روشهای کیفی	
پدیدهها را بهطور کمّی اندازه گیری کرده و به اعداد تبدیل می کنند.	پدیدهها را بهطور کیفی بررسی کرده و به کلمات نوشته شده تبدیل میکنند.	١
از تجزیه و تحلیل آماری استفاده میکنند.	از تشریح عمیق پدیدهها استفاده میکنند.	۲
از تعداد مطالعات در مقیاس وسیع استفاده می کنند.	از تعداد مطالعات در مقیاس کوچک استفاده میکنند.	٣
روی متغیرهای خاصی در پژوهش تأکید میکنند.	روی کل واقعیت پدیدهها تأکید میکنند و اعتقاد دارند که واقعیتها را نمیتوان با تجزیه متغیرها خوب شناخت.	۴
روی بیطرفی پژوهشگر در نتیجهٔ پژو هش تأکید میکنند.	روی تأثیر ارزش پژوهشگر سابقه و تجربه، تحصیلات، فرهنگ و اعتقادات وی در نتیجهٔ پژوهش تأکید میکنند.	۵
از طرحهای پژوهش و فرضیههای از قبل تعیین شده استفاده میکنند.	از طرحهای پژوهش و فرضیههای از قبل تعیینشده استفاده نمی کنند، بلکه آنها را در طی جریان پژوهش بهوجود می آورند.	۶
تأکید روی آزمون و اثبات تجربی دارند.	تأکید روی درک پدیدهها دارند.	٧
تأکید روی معیارهای اندازهگیری کنترل شده دارند.	تأکید روی مشاهدهٔ پدیدهها بهصورت طبیعی خودشان دارند.	٨
معمولاً با نظریههای از قبل ارائه شده شروع می کنند.	می توانند جهت ایجاد نظریههای جدید به کار برده شوند.	٩

جدول شماره (۲): اصول موضوعه الگوهای پژوهش کیفی و کمی

اصول الگوی پژوهش کمی	اصول الگوى پژوهش كيفى	پرسش	رديف
واقعیت یکی است. با تقسیم دقیق و مطالعه اجزاء میتوان کل را درک کرد.	واقعیتها چندگانهاند. این واقعیتها سازههای روانشناختی — جامعهشناختی هستند که یک کل بههم پیوسته را تشکیل میدهند. واقعیتها تنها از این طریق درک میشوند.	جهان چگونه عمل میکند؟	,
داننده می تواند خارج از آنچه قرار است دانسته شود، قرار بگیرد و عینیت واقعی امکان پذیر است.	داننده و دانسته (علم و معلوم) وابسته به یکدیگرند.	رابطه میان داننده و دانسته (عالم و معلوم) چیست؟	۲
ارزشها می توانند به منظور فهمیدن مسکوت گذاشته شوند.	ارزشها به آنچه فهیمده میشود، شکل میدهند و در این میان نقس واسطهای دارند.	ارزشها چه نقشی در درک جهان ایفاد میکنند؟	٣
رویدادی که قبل از رویداد دیگر میآید، میتوان علت آن قلمداد شود.	رویدادها به یکدیگر شکل میدهند. میتوان به روابط چندوجهی دست یافت.	آیا رابطه علّی امکانپذیر است؟	*
تبیینها میتوانند از یک زمان و مکان به زمان و مکان دیگر، تعمیم یابند.	تبیینهای مبتنی بر آزمایش تنها برای زمان و مکان، ممکن است.	آیا امکان تعمیم وجود دارد؟	۵
عموماً پژوهشگر به دنبال بررسی و اثبات قضایا و گزارههای پیشنهادی است.	عموماً پژوهشگر به دنبال کشف یا آشکارسازی موضوعات است.	نقش پژوهشگر در تولید دانش چیست؟	۶

ویژگیهای پژوهشهای کیفی

- اهمیت شرایط محیطی: کنشهای محیطی، یا اجتماعی، تا حد زیادی به شرایطی بستگی دارند که در آن اتفاق میافتد.
- ارزش مطالعهی موردی: پژوهشگر دربارهی مورد بررسی، اطلاعات زیادی جمع آوری می کند، به عمق مطالب پیمی برد، به مورد، آشنایی عمیق و درونی به دست می آورد. گاه مدت زیادی روی یک مورد کار می کند.
- صداقت پژوهشگر: صداقت پژوهشگر یک مسألهی واقعی است. در تمام پژوهشهای کیفی تا حدی اعتماد به پژوهشگر وجود دارد. از آنجا که پژوهشگر، خود در متن پژوهش است، برای اینکه از تأثیر باورها و نظرات پیشین یا فرضهایی که داشته است جلوگیری کند، ارزشهای مورد بررسی را توضیح میدهد.
- نظریه پردازی حین پژوهش: تدوین نظریه، به هنگام فرایند گردآوری اطلاعات صورت می گیرد. این روش استقرایی است. مفهومسازی و عملیاتی کردن نیز هم زمان با گردآوری داده ها و تحلیل ها صورت می پذیرد.
- فرایند و توالی: گذرگاه زمان، بخش جدایی ناپذیر در پژوهش کیفی است. پژوهشگران کیفی توالی رخدادها را مورد توجه قرار می دهند. از این رو می توانند تحول یک موضوع، پیدایش یک تضاد یا توسعه ی یک رابطه را مطالعه کنند.
- تفسیر: این واژه به معنی نسبت دادن یک مدلول یا یک معنی منسجم و منطقی به چیزی است. از همینرو است که گزارشهای پژوهشهای کیفی معمولاً با جدولها، نمودارها، تصویرها، نقشه یا پیکرهها همراهاند.

انواع تحقيق كيفي

دسته بندی تحقیقات کیفی آسان و مورد توافق همه نیست. آنسلم، استراس و جولیت کوربین شیوههای تحقیق کیفی را شامل موارد ذیل می دانند:

۱. نظریه مبنایی : یعنی آنچه که بهطور استقرایی؛ یعنی از جزء به کل، از مطالعه پدیدهای بهدست آید و نمایانگر آن پدیده است. به عبارت دیگر، باید آن را کشف کرد و کامل نمود و بهطور آزمایشی از طریق گردآوری منظم اطلاعات و تجزیه و تحلیل داده هایی که از آن پدیده نشأت گرفته است، اثبات نمود.

7. مردمنگاری یا قومنگاری: پژوهش قومنگاری معمولاً با انسانشناسی همبسته است. قومنگاری توصیفی عمیق و تحلیلی از موقعیّت فرهنگی و در معنای وسیع، از فرهنگ است. پژوهش قومنگاری بر مشاهده، توصیف و داوریهای کیفی یا تفسیر پدیدههای مورد بررسی تأکید بسیار دارد.

۳. پدیدارشناختی : استفاده از پدیدارشناسی به منظور پژوهش و آگاهی مستقیم نسبت به تجربیات و مشاهدات؛ به عبارت دیگر، نسبت به پدیدارهایی است که بی واسطه در تجربه ما ظاهر می شوند.

۴. وقایع زندگی یا تحقیق زندگینامهای : در این نوع تحقیق، مطالعه بر یک فرد، متمرکز میشود و از طریق روایت زندگی او بهصورت حکایت گونه، رویدادهای زندگی فردی در چهارچوبی وسیعتر نمایان میشود. سپس با ارتباط دادن این رویدادها، بهعنوان نقطههای عطف و اطلاعات گردآوری شده مورد تفسیر قرار می گیرند. از پژوهش زندگینامهای بهعنوان تاریخ شفاهی نیز یاد میشود.

۵. تحلیل مکالمات یا گفتمان: در این نوع تحلیل، دادهها در اصل بهصورت گفتار تولید می شوند؛ ولی بعدا آنها را بهمنظور تحقیق با دقت و وسواس فراوان و با استفاده از علائمی که تأکیدها، مکثها، خندهها و سایر ظرایف غیر کلامی را هم بر کاغذ بیاورد، به نوشتار تبدیل می کنند. موضوع این دسته از مطالعات به یک معنا "پیام" است. تحلیل گفتمان عمدتاً در علوم سیاسی ریشه دارد؛ ولی در شاخههای مختلفی از علوم دیگری، مانند زبان شناسی، انسان شناسی، جامعه شناسی و روان شناسی اجتماعی نیز کاربرد دارد.

۶. تأویل شناسی یا هرمنوتیک : روشی است که فهم متون و چگونگی ادراک و فهم و روند آن را بررسی می کند.
 به عبارت دیگر هرمنوتیک، هنر دستیابی به فهم کامل و تام عبارتهای گفتاری و نوشتاری است.

۷. کردارشناسی : این نظریه که از مطالعه رفتار حیوانات در محیطهای طبیعی بهدست آمده، بیان می کند که نوزاد انسانی بهطور ژنتیکی آماده است تا به افرادی که از او مراقبت می کنند، دلبسته شود. این دلبستگیها از لحاظ تکاملی دارای ارزش است؛ زیرا سبب سازش با محیط می شود. به عقیده جان بالبی پایههای زیستی رفتارهای دلبستگی، در صورتی که از دیدگاه تکاملی مطالعه شود، آسان تر قابل در ک خواهد بود. به طور کلی در این روش سعی می شود تا انواع رفتار انسان ها شناسایی و در ک شود.

۸. نشانه شناسی: نشانه شناسی در درجه اول با آفرینش "معنا" در متون (فیلم، برنامه های تلویزیونی و دیگر آثار هنری) سر و کار دارد. این علم نشان می دهد که نشانه و نقش آن چیست؟ نشانه ها و روابط، دو مفهوم کلیدی تحلیل نشانه شناختی هستند. در تحلیل نشانه شناسی تفکیکی موقتی و اختیاری بین محتوا و شکل قائل می شویم و تمام توجه خود را معطوف نظام نشانه هایی می کنیم که متن ما را می سازد. مثلاً غذا در برنامه تلویزیونی نباید فقط استیک، سالاد و ... تلقی شود؛ بلکه نظامی از نشانه ها که حاوی معانی مربوط به موضوعاتی مثل پایگاه، سلیقه، پیشرفت، ملیّت و غیره است، می باشد.

۹. جامعه سنجی : این روش را مورنو در سال ۱۹۳۴ برای مطالعه و اندازه گیری روابط از نظر جذب و دفع متقابل یا یک طرفه در یک گروه طبیعی پیشنهاد کرده است. به طور کلی این روش، وسیله ای برای تعیین درجه پذیرش افراد در یک گروه، کشف روابط این افراد و آشکار کردن ساخت خود گروه به کار می رود.

جمع بندى بحث روش پژوهش

پایه هر علمی، روش شناخت آن است و اعتبار و ارزش قوانین هر علمی به روش شناختی مبتنی است که در آن علم به کار میرود. روش تحقیق مجموعهای از قواعد، ابزار و راههای معتبر و نظام یافته برای بررسی واقعیتها، کشف مجهولات و دستیابی به راه حل مشکلات است. به طوری که انتخاب متدولوژی تحقیق یکی از مهمترین و فنی ترین مراحلی است که پژوهشگر باید با حساسیت ویژه، ابزاری مناسبی برای گردآوری دادهها طراحی شود و با انتخاب نمونه آماری، دادههای نگرشی و جمعیتشناختی مورد نیاز جمعآوری گردد. علاوه بر این، انتخاب روش پژوهش مناسب امری دشوار و مهم است. همچنین شناخت روشهای پژوهش و آگاهی از دقیق بودن آنها از حساسیت بیشتری برخوردار میباشد.

از رهگذر پژوهش و تجربه است که نا آزموده در بوته آزمایش قرار می گیرد و در ژرفنای تاریک نا آگاهی، بارقه روشن اکتشاف و آگاهی تلألو می یابد. آنچه کار علمی را از کوشش غیرعلمی جدا می کند روش پژوهش علمی به است. روش پژوهش علمی مبتنی بر رعایت اصول و بنیان های منظم و مدونی است که با طی گام های علمی به پیش می رود. روش به تحقیق اعتبار می بخشد و گاهی عقیده بر این است که علم همان روش است. پژوهشگران برای ارائه یک کار علمی-پژوهشی باید با اصول و مبانی روش تحقیق علمی آشنا باشند تا بتوانند یک طرح پژوهشی یا مقاله علمی معتبر و قابل اتکا ارائه نمایند.

مهمترین ابزار گردآوری داده ها در تحقیقات کیفی مصاحبه است. تحقیق کیفی عبارت از مجموعه فعالیتهایی (چون مشاهده، مصاحبه و شرکت گسترده در فعالیتهای پژوهشی) است، که هرکدام بهنحوی محقق را در کسب اطلاعات دست اول، درباره موضوع مورد تحقیق یاری میدهند. بدین ترتیب، از اطلاعات جمعآوری شده، توصیفهای تحلیلی، ادراکی و طبقه بندی شده حاصل می شود. در تحقیقات کمی نیز معمولاً از ابزار پرسشنامه یا داده های واقعی (مانند داده های صورتهای مالی، حجم فروش، سودآوری و ...) استفاده می شود .روش تحقیق آمیخته نیز تکنیکی است که هم به صورت کمی و هم به صورت کیفی انجام می شود.

رویکرد کیفی نوعی دیگر از پژوهش است که محقق، با اتکاء به نظر شرکت کنندگان در تحقیق، سؤالات گسترده و کلی را پرسش می کند، به جمع آوری اطلاعاتی می پردازد که عمدتاً از نوع کلامی و متن است، به توصیف و تحلیل این کلمات و متن ها می پردازد و تحقیق خود را به صورتی ذهنی و به اصطلاح، سوگیرانه اجرا می کند.

ویژگی های پژوهش های کیفی را می توان در سه مورد اساسی زیر خلاصه کرد:

- ۱. تأکید بر شنیدن دیدگاه های شرکت کنندگان در پژوهش؛
- ۲. تأکید بر پرسش های عمومی و باز و جمع آوری اطلاعات از همان محلی که مردم در آن زندگی و کار
 می کنند؛
 - ۲. تأکید بر حمایت از تغییرات و بهبودبخشی زندگی افراد و گروه ها.

در پژوهش های کیفی می توانیم از طرح های زیر نام ببریم:

- مطالعهٔ موردی Case study
- طرح های روایتی Narrative
- تئوری زمینه ای Grounded theory
 - روش تاریخی Historical method
 - قوم نگاری Ethnography
 - پدیدارشناسی Phenomenology
- تحقیق در عمل یا اقدام پژوهی Action research
 - تحلیل گفتگو Discourse analysis

مطالعة موردي Casestudy

روش مطالعهٔ موردی، که غالباً به صورت مطالعات کیفی صورت می گیرد، به مطالعهٔ متمرکز یک مورد یا نمونه می پردازد. مطالعهٔ موردی با توجهی که به مطالعهٔ موردها دارد مشخص می شود نه با روشی که در مطالعهٔ خود به کار می گیرد. برخی از محققان به دلایل علاقهٔ درونی خود بر مطالعهٔ یک مورد معین تمرکز می کنند و برخی دیگر به مطالعهٔ چند یا چندین مورد می پردازند تا از این طریق تعمیم پذیری موضوع ها و الگوها را آزمون کنند.

طرح های روایتی Narrative

در پژوهش روایتی، محقق به توصیف چگونگی زندگی افراد می پردازد، عموماً بر مطالعهٔ یک فرد خاص تمرکز دارد، اطلاعات خود را از طریق جمع آوری داستان ها فراهم می کند، از اطلاعاتی که جمع آوری کرده است برای

بیان داستان زندگی آنان استفاده می کند، روایت هایی از تجارب زندگی افراد را به قلم می آورد، و معنای این تجارب را ارائه می کند.

طرح پژوهشی روایتی شامل به تصویر کشیدن افراد، مستندسازی تجارب آنان، بازگو کردن صدای آنان، و ارائهٔ دیدگاه های آنان در بافت اجتماعی و فرهنگی معین است. این بدان معنا است که پژوهشگر تحقیقات روایتی بر اهمیت یادگیری از مخاطبان مورد مطالعهٔ خود تأکید دارد.

تئوری زمینه ای Grounded theory

روش پژوهشی تئوری زمینه ای، هم وسیله ای برای نظریه پردازی و هم یک مجموعه از فنون اجرایی در پژوهش های کیفی است.طرح های پژوهشی تئوری زمینه ای، به عنوان یک رویکرد طبیعی گرایی در تحقیق محسوب می شود که، با فاصله گرفتن از روش تقلیل گرای تحقیقات تجربی، به یک رویکرد متناسب با بافت و زمینهٔ رفتار روی آورده است.

تئوری زمینه یابی، مجموعه ای از اقدامات نظام دار و کیفی برای ایجاد نوعی از تبیین عمومی است.

سخن ياياني

پژوهش های کیفی و کمی می بایست در جهت تلفیق و تعامل حرکت کنند تا در این همپوشانی نقاط ضعف هریک از آنها کاهش یابد هرچند که پژوهشگر می بایست در این تلفیق اعتبار درونی و بیرونی پژوهش را مد نظر قرار دهد. فعالیت ها در حوزه سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی و همچنین در دو گروه تحقیق و تحلیل محتوای معاونت پژوهشی در استانها از جنس فعالیت های کمی و کیفی هستند و آنچه که کاربری پژوهش ها را در حوزه تصمیم گیری و مدیریت افزایش می دهد وجود تلفیق و ترکیب روشهای کیفی و کمی است اما اساساً میل به پژوهش های کمی همواره در پژوهشگران به دلیل سهولت در برخی از فرایندها وجود دارد. علی ایحال کارشناسان و پژوهشگران سازمانی(در حوزه محتوای کتاب های درسی و مسائل آموزش و پرورش) در حیات کاری خود نیاز به پژوهش های کیفی و کمی دارند.

این گزیده را گردآورده ام تا چراغی باشد در ژرفنای این وادی برای پژوهشگران و تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل.